

10/12/2018

Χειροθεσία Πρωτοπρεσβυτέρου στην Μητρ. Βεροίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)



Την Κυριακή 9 Δεκεμβρίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Ανατολικού. Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος προχείρισε σε Πρωτοπρεσβύτερο τον εφημέριο του Ιερού Ναού π. Μιχαήλ Ποδαρά.



Ακολουθεί η ομιλία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος.

«Ἐξ ἡμέραις εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐρ-γά-ζεσθαι· ἐν αὐταῖς οὖν ἐρχό-μενοι θε-ραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Σαββάτου».

Μία ἀσθενής καὶ ταλαίπωρη γυ-ναίκα, τὴν ὁποία θεράπευσε ὁ Χρι-στός, ἦταν ἡ ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀντί-δραση αὐτὴ τοῦ ἀρχισυνα-γώγου. «Ἐξ ἡμέρες ὑπάρχουν στίς ὁποῖες πρέπει νὰ ἐργάζεται ὁ ἄνθρωπος· σέ αὐτές νὰ ἔρχεσθε στὴ συνα-γω-γὴ καὶ νὰ θεραπεύεσθε καὶ ὄχι κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου».

Ἦταν αὐστηρὴ ἐντολὴ ἡ ἀργία τοῦ Σαββάτου γιὰ τοὺς Ἰουδαίους, ἀλ-λά ἦταν καὶ ὑπερβολικὴ ἡ ἀντί-δραση τοῦ ἀρχισυναγώγου. Καὶ δὲν ἦταν ἡ εὐλάβεια πρὸς τὸν νό-μο πού τὸν ἔκανε νὰ ἀντιδράσει μέ αὐτό τὸν τρόπο, ἀλλὰ ἡ ὑπο-κρισία του καὶ ἡ ἀρνητικὴ διάθεσή του ἀπέναντι στὸν Χριστό πού θερά-πευσε τὴ συγ-κύπτουσα, ἀποδει-κνύ-οντας ἔτσι τὴ θεία του δύναμη καὶ προέλευ-ση.

Γι' αὐτό καὶ ὁ Χριστός ἀπαντᾷ καὶ στηλιτεύει τὴν ὑποκρισία τοῦ ἀρ-χι-συναγώγου. Γιατί εἶναι ὑποκρι-τι-κό ὁ ἄνθρωπος νὰ λύνει τὰ ζῶα του κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου καὶ νὰ τὰ ποτίζει καὶ νὰ καταγ-γέ-λει τὸν Θεάνθρωπο

Ἰησοῦ, ὁ ὁ-ποι-ος ἔλυσε κατὰ τὴν ἡμέρα αὐτὴ μία γυναῖκα ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς ἀσθε-νείας καὶ τοῦ σατανᾶ.



Εἶναι ὑποκριτικό νὰ ἐμμένει ὁ ἄρ---χισυνάγωγος στὸν τύπο τῆς εὐ-σεβείας ἀλλὰ νὰ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴν οὐσία της, πού εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ τὰ καλὰ ἔργα.

Ἀσφαλῶς ὁ Χριστὸς δέν καταργεῖ οὔτε τὴν ἀργία τοῦ Σαββάτου, οὔ-τε ἀρνεῖται τὴν ἀνάγκη νὰ ἀφιε-ρώνει ὁ ἄνθρωπος μία ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος ἀποκλειστικά στὸν Θεό, οὔτε συστήνει τὴν καταστρα-τήγηση τοῦ νόμου πού ὁ ἴδιος ἔδω--σε στοὺς ἀνθρώπους.

Αὐτό πού ἐπιδιώκει νὰ κάνει εἶ-ναι νὰ ἀπαγ-κιστρώσει τὸν ἄνθρω-πο ἀπὸ μία τυπικὴ εὐσέβεια, μία εὐσέβεια τοῦ γράμματος, τῆς ἐπι-φανείας, πού περιορίζεται στὴ μηχανικὴ ἐφαρμογὴ τῶν ἐντο-λῶν τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ δέν ἔχει καμία ἐπί-δρα-ση στὴν ψυχὴ του, δέν τὸν φέρ-νει ἐγ-γύτερα πρὸς τὸν Θεό, δέν συμ-βάλ-λει στὴν πνευματικὴ του πρό-οδο.



Αυτό πού ἐπιδιώκει ὁ Χριστός νά διδάξει μέ τή θεραπεία τῆς συγκυ-πτού-σης γυναικός κατά τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου εἶναι ὅτι ἡ ἡμέρα ἡ ἀφιερωμένη στόν Θεό δέν εἶναι μία ἡμέρα ἀπραξίας καί ἀναπαύ-σεως, μία ἡμέρα κενή. Εἶναι μία ἡμέρα ἡ ὁποία πρέπει νά ἀγιάζεται ἀπό καλά ἔργα, ἀπό ἔργα ἀγάπης, ἀπό ἔργα πού εὐαρεστοῦν τόν Θεό. Διότι ἔτσι ἔχει νόημα, ἔτσι ἀποκτᾶ περιεχόμενο καί οὐσία ἡ ἡμέρα μας καί ἡ ζωή μας, ὅταν τήν ἀφιε-ρώνουμε στόν Θεό κάνοντας ἔργα καί πράξεις οἱ ὁποῖες εἶναι σύμ-φω--νες μέ τό θέλημά του, οἱ ὁποῖες εἶναι χρήσιμες καί ὠφέλι-μες γιά τούς ἀδελφούς μας καί οἱ ὁποῖες μᾶς φέρνουν πιό κοντά στόν Θεό. Ἡ ἀργία καί ἡ ἀπραξία δέν εἶναι εὐάρεστη στόν Θεό, ὅχι μόνο γιατί, ὅπως ἔλεγαν καί οἱ ἀρχαῖοι Ἑλ-ληνες, «ἀργία μήτηρ πάσης κα-κί-ας», ἀλλά καί γιατί καί ἡ μή τέ-λεση καλῶν ἔρ-γων εἶναι ἁμαρτία.

Γι' αυτό καί δέν θά πρέπει νά κα-θησυχάζουμε τή συνείδησή μας μέ τή σκέψη ὅτι δέν κάνουμε στή ζωή μας καί στήν καθημερινότητά μας κά-τι κακό, κάποια ἁμαρτία. Δέν ἄρ-κεῖ αὐτό. Εἶναι βέβαια καλό νά ἀποφεύγουμε τό κακό, ἀλλά γιά νά εἴμεθα συνεπεῖς ἔναντι τοῦ Θεοῦ θά πρέπει νά ἐπιδιώκουμε καί τό ἀγαθό, θά πρέπει νά κά-νουμε ἔργα τά ὁποῖα νά εἶναι σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Καί ὅταν ἀφιερώνουμε τόν χρόνο μας σέ τέτοια ἔργα, σέ ἔργα ἀγά-πης καί εὐποιίας, μετουσιώνοντας σέ πράξεις τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ, τότε ἀποφεύγουμε νά πέσουμε στήν παγίδα τῆς ὑποκρισίας, στήν ὁποία ἔπεσε ὁ ἀρχισυνά-γωγος, ὁ ὁποῖος μή ἔχοντας νά ἐπιδείξει κα-λά ἔργα, μή ἔχοντας νά ἐπιδεί-ξει ἔργα ἀρετῆς καί φιλανθρω-πί-ας, κρίνει καί κατακρίνει τόν Χρι-στό, ὁ ὁποῖος θεράπευσε τή συγκύ-πτουσα, ἀλλά καί τήν ἴδια τή γυ-ναί-κα, γιατί δῆθεν καταπατοῦν τήν ἀργία τοῦ Σαββάτου καί τήν ἐν-τολή τοῦ Θεοῦ.

Ἄς διδαχθοῦμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς σήμερα ἀπό τό θαῦμα τοῦ Χριστοῦ καί τήν ἐπίπληξη τοῦ ἀρχισυνα-γώ-γου καί ἄς προσπαθοῦμε νά μή μένουμε ἀπλῶς σέ μία τυπική καί σχολαστική ἐφαρμογή τοῦ νόμου τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλά ἄς ἀγωνι-ζόμεθα νά ἀγιάζουμε τίς Κυριακές, τίς ἑορτές καί ὅλες τίς ἡμέρες πού εἶναι ἀφιερωμένες στόν Θεό μέ ἀγαθά ἔργα, μέ ἔργα εὐποιίας καί φιλανθρωπίας, μέ

ἔργα εὐσεβείας καὶ ἀρετῆς, ὅπως ἔκανε καὶ ὁ προ-στάτης τῆς ἐνορίας, ὁ ἅγιος Νι-κό-λαος, τὸν ὁποῖο ἐορτάσαμε πρό ἡμερῶν καὶ ὁ ὁποῖος γέμισε ὁλό-κλη-ρη τὴ ζωὴ του μέ καλὰ ἔργα γιὰ χάρη τῶν ἀδελφῶν του.



© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ἄς τό προσέξουμε αὐτό, ἀδελφοί μου, καὶ ἄς προσπα-θήσουμε νά τό ἐφαμόσουμε ἰδιαιτέ-ρως αὐτές τίς ἡμέρες πού προετοιμαζόμεθα γιὰ τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῶν Χριστου-γέν-νων καὶ τίς ἄλλες ἐορτές τοῦ ἁγίου Δωδεκαημέρου, ὥστε νά τίς ζήσουμε ὅπως πραγματικά θέλει ὁ Χριστός, γιὰ νά αἰσθανθοῦμε τὴν πνευματικὴ καὶ ἀληθινὴ χαρὰ στὴν ψυχὴ μας, τὴ χαρὰ πού δέν φεύγει, ὅταν περάσουν οἱ ἐορτές, ἀλλὰ παραμένει «πάσας τὰς ἡμέ-ρας τῆς ζωῆς» μας.



© Kosmas Karagiannis IMBNK